”Allt starkare övertygelse”

FINALISTER! LOLA OCH ANTON IVARSSON

Yngsta dottern frågade varför kon inte går med sin kalv. Frågan bet sig fast och gjorde att Lola och Anton Ivarsson ville och vågade satsa på sin egen idé – en skuttvänlig samlingsyta för unga kalvar, dit korna har tillträde.

Paret satt med en ko med kalvförlamning, vårvintern 2020. Det var då de kom på hur de skulle bygga, med en grind som korna kom igenom, men inte kalvarna.

– Vi har alltid haft kalvarna och korna ihop lite grann, men behövt fösa dem då. Det här känns rätt för framtiden. Jag tror att konsumenterna vill se mer djurvänliga förhållanden, säger Lola.

Hon beskriver att hennes man är uppfinnaren i familjen. Det är både bra och lite speciellt.

– Anton experimenterade väldigt mycket förra året. Jag höll på att bli tokig. Jag är ren djurmänniska, men Anton är också jätteduktig med djuren, säger hon och skrattar.

Anton bekräftar att han gillar att fundera på hur de bäst kan jobba utifrån gårdens förutsättningar. En önskan är att bli så självförsörjande som möjligt på proteinfoder. Raps känns som en högintressant gröda med kombinerad avsalumöjlighet. De vill gärna utveckla sin produktion av el. Solceller täcker halva årsbehovet i dag. Egen bränsleproduktion är en lockande tanke.

– Man vill utmana sig själv att hela tiden bli bättre utan att använda de snabba genvägarna. Skruva på något nytt varje gång. Få en helhet alltigenom. Bruka jorden, få fram bra foder och se djuren växa, säger Anton.

Det är hans släktgård de tagit över. Generationsskiftet gjordes i etapper under tio år. Det startade med halva gården 2007, ungefär samtidigt som familjen kunde börja lämna Kravmjölk till Arla.

– När vi ställde om var det av ekonomiska skäl, sedan har det svängt till en ideologisk övertygelse som bara blir starkare, säger Anton.

Han och Lola får ofta frågan om de tänker expandera, men de har landat i att ha kvar sitt nuvarande antal mjölkkor. De tänker däremot börja behålla tjurkalvarna. Planen är att röja upp, hägna in och återta betet på ett par områden som tidigare varit betesmark. Tjurkalvarna kan bli gräsuppfödda stutar till slakt.

En annan framtidsvision är att förädla mer själva för att få ut mervärdet. Lola har gått en kurs i mathantverk och mejeri. Utmaningen är att hitta tid och ork att mejsla fram rätt sätt att tillverka och sälja.

– Det är en glädje att göra något bra, säger Lola Ivarsson.

TEXT TINA ANDERSSON

FAKTA.
TOCKARP EKOGÅRD

Ort: Tockarp, mellan Karlshamn och Ronneby i Blekinge.
Areal: Cirka 150 hektar åker och bete.
Grödor: Vall, höstvete, vårkorn, åkerböna och i regel någon helsädesgröda med spannmål och baljväxter.
Djur: Knappt 80 mjölkande kor, omkring 70 procent svarta.
På Facebook: Tockarp Ekogård.

Juryns motivering

Lola och Anton Ivarsson på Tockarp Ekogård har med sin ombyggda robotladugård, där kor och kalvar går tillsammans i fem veckor, brutit ny mark helt på eget initiativ. Av omsorg om djuren har de investerat i en ny ladugård med en lösning som de själva har tänkt ut.

Deras agerande påminner om ekopionjärerna, då de går på egen övertygelse och räknar med att det till slut kommer att finns konsumenter som gillar det de gör. De är både vanliga och ovanliga på samma gång. De är nyfikna och är inte rädda för att testa gränserna. De är ödmjuka och sympatiska.

FOTO: JOHN

SAGT OM
LOLA OCH ANTON IVARSSON

”Det här var jädra spännande, att göra det i en tid när känslor kan kombineras med modern teknik.”

”Det är imponerande med folk som vågar gå efter sina egna drömmar.”

”Alla nyfikna arbetsgivare tror jag är bra arbetsgivare.”

”Mat är ett växande intresse. Det Lola och Anton gör där är att visa att vi ekobönder vill bli bättre.”

”De vågar gå utanför boxen och testa.”

FOTO: BERIT METLID